

Portakal Sandıkları

— Oya GEDİK · 09 Kasım 2009

Yeni bir roman okumaya başladım ...

Bugün'

Fenerbahçe parkında ,sonbahar ağaçlarının gölgelerinde' aldatan yaz günleri vardı ,denize

doğru bir banka oturup ,sayın yazarımız 'Çetin İmer'in HAYAL' adlı

kitabını açıp okumaya başlarken 'ilk sayfaları romanı oku diyor' eski nostaljik yılların

sayfasındaydım ,karlı kış günlerini anlatıyordu çocukluğunun ,portakal sandıkları

kızaklarıyla kaymalarını...

İşte yazarımız vurdunuz beni'daha ilk sayfalarda ,biliyormusunuz ? Bir of çektim ki

,döndüm çocukluğumdaki ,Üsküdar'daki dik yokuşlu cumbalı evlerinin sokağına ;annemin

dayısı o dik yokuşta oturuyordu,yaşıttım kızı Ayşe'yle 'kar yağdığı o güzelim günlere

bıraktın gittin yazarımız ...

Dayıma gitmek tam bir çocuk sevinçleriymiş,portakal sandıklarına minder koyup kaymak

ne keyifli günlermiş meğer.Cam gibi parlardı kızaklarımızdan ,büyüklerimiz aman dikkatli kayın
bir yeriniz kırılmasın diye bin tebhih ederlerdi..

Bizim dönemlerimizde okullar tatil edilmezdi ,nedeni de 'çok ağır geçerdi kışlar,ancak

üşütüp hastalandığımızda annelerimiz iyileşene kadar yollamazdı,raporumuzla okula başladık..

Eski kışlar yok oldu ,yeni doğanlara belki anlatacağız'kar beyazdır lapa lapa

yağar diye.Kışlar kış gibi yazlar da yaz gibi

geçerdi,ailem hep taş kömürü alırdı , bahçemizde bırakırlardı, karlar yağardı taş kömürün üzerine,

karları dedem kürekle sıyrır tenekelere doldurdu ,her sabah iki teneke eve taşırdı.İki soba

kurardık ,biri kömür diğer de beyaz ,babanemin' Yugoslavya'dan getirdiği kuzine

sobasında,odun yakardık ,çıtır çıtır,

annem kuzine sobamızda börek pişirirdi ;fırın bölümde,üzerinde'bazı akşamlar' küllü

mısır kaynatırdık,kestane çatlatırdık.Kestane olduğu gece çok mutlu gecemdi,bana fazla

ver anne diye diye yerdim,kış geceleri kestane kokuları eve yayılmasa kış geldi demem ben hala..

Sıcacıkmiş o günler sıcak kış geceleri,perşembe geceleri de, rayoda saat dokuzda tiyatrolar vardı,bazı arkadaşlarımın evlerinde radyo yoktu,annesinden izin alıp tiyatro dinlemeye,gelirlerdi.Annem sıcak ıhlamur yapardı arkadaşlarıma.Kestane oduğu zama da kestane ikram ederdi.

Daldım gittim işte ,bir romanın portakal sandıklı kızaklarıyla ,dik yokuşlu sokağına.Sayın yazarımız Çetin İmer 'işte bu kadar ' kalbinden vurmali 'şair ve Roman yazarlarımız ilk sayfalarında büyüünde kaldığım 'Hayal 'adlı romanınız bana çocukluk anılarımı yaşattı..

Kutlarım sevgili yazarımız ...

Hayal olan yılları 'Hayal' romanınızda bana yaşattınız ...

Sağ olun var olun efendim ...

Oya Gedik

Fenerbahçe